

Рівненський державний

гуманітарний університет

Студентський дайджест

Збірник наукових матеріалів здобувачів
вищої освіти

№ 3
2021

Рівненський державний гуманітарний університет
Психолого-природничий факультет

Студентський дайджест

збірник наукових матеріалів здобувачів вищої освіти

Випуск 3

Рівне, 2021

СТУДЕНТСЬКИЙ ДАЙДЖЕСТ: збірник наукових матеріалів здобувачів вищої освіти. – Випуск 3. – Рівне: РДГУ, 2021. – 150 с.

Головний редактор:

Павелків Роман Володимирович – доктор психологічних наук, професор, перший проректор, завідувач кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету.

Виконавчий редактор:

Корчакова Наталія Вікторівна – доктор психологічних наук, доцент, професор кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету.

Члени редакційної колегії

Немеш Олена Миколаївна – доктор психологічних наук, професор, в.о.ректора Рівненського державного гуманітарного університету.

Павелків Віталій Романович – доктор психологічних наук, професор, декан психолого-природничого факультету Рівненського державного гуманітарного університету.

Безлюдна Валентина Іванівна – кандидат педагогічних наук, доцент, професор кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету.

Юрчук Олексій Іванович – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри педагогіки і психології (дошкільної та корекційної) імені проф. Поніманської Т. І Рівненського державного гуманітарного університету

*Друкується за рішенням Вченої Ради РДГУ
(протокол № 5 від 27 травня 2021 р.)*

За достовірність фактів, дат, назв тощо відповідальність несуть автори матеріалів.

відсутність належної уваги з боку викладачів, які можуть спричинити конфлікт та сварку в групі, а потім плавно перейти в булінг.

Найбільш розповсюдженими чинниками, які провокують прояв булінгу в закладах освіти є виокремлення окремого студента в групі, авторитарний стиль навчання, виключення з важливих зустрічей, байдуже відношення співробітників закладу до поведінки студентів в стінах університету, маніпулювання та ігнорування прохання про допомогу. Чимало студентів скаржаться на різні проблеми психічного здоров'я в університеті, багато з яких є прямим результатом знущань або навіть сексуальних домагань чи згвалтування в університеті [2].

Список використаних джерел

1. Штонь І. Шкільний булінг: причини та протидія / І. Штонь, 2017. - 56-59 с.
2. Булінг (цькування) як явище, його форми та учасники. [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <https://nupp.edu.ua/uploads/files/0/main/deps/ps/buling/module1/buling-iak-iavische.pdf>.

УДК 159.922.7 : 159.923.3

ПСИХОЛОГІЧНІ ЧИННИКИ АКЦЕНТУАЦІЇ ХАРАКТЕРУ У ПІДЛІТКІВ

Мельник Тетяна, здобувач ОС «магістр»

спеціальності 053 «Психологія», 1 курс, РДГУ

Керівник: Кулаков Р.С., канд. психол. наук, доцент

Підлітковий вік являє собою важливий етап психічного і особистісного розвитку. Значні зміни проходять у розвитку інтелектуальної, мотиваційної і емоційно-вольової сфер, а також у загальному становленні самосвідомості. При неблагополучних соціально-психологічних умовах та при впливу інших негативних факторів на розвиток особистості має місце формування акцентуації характеру.

Мета дослідження – визначити та проаналізувати психологічні чинники, що впливають на формування акцентуації характеру у підлітків.

Характер людини – це сукупність стійких індивідуальних особливостей особистості, що складається і виявляється в діяльності та спілкуванні, обумовлений типовими для неї формами поведінки [1, с. 315]. Говорячи про крайні варіанти нормального характеру особистості психологи використовують терміни «акцентуація характеру» або «акцентуація особистості». Карл Леонгард у 1968 р. ввів термін «акцентуація» і описував її як надмірно посилені риси особистості, що за певних несприятливих умов здатні перейти у патологічний стан [2, с. 27]. За П. Ганнушкіним, акцентуація – це баланс на межі хвороби та здоров'я, а її загострені прояви можуть вказувати на хворобу. Дані прояви у своїх працях він позначав як «латентні психопатії» [3, с. 455].

На думку А. Лічко, акцентуація – це демонстрація в поведінці окремих рис характеру, що можуть призвести до певних відхилень особистості та негативно вплинути на процес її самореалізації [4, с. 32].

Акцентуації характеру формуються і особливо яскраво проявляються у підлітковому віці. Причиною даного явища виступає імпульсивність підлітків, а також те, що вони ще не здатні в повній мірі контролювати свої емоції та вчинки.

У нашій країні популярністю користуються дві класифікації акцентуацій характеру – класифікація, запропонована К. Леонгардом, та класифікація акцентуацій за А. Лічко.

Типи акцентуацій характеру за К. Леонгардом:

1. Гіпертимний. Характерні риси: висока контактність, балакучість, пожвавлена жестикуляція, несерйозне ставлення до службових та сімейних обов'язків, дратівливість, схильність до аморальних вчинків, оптимізм енергійність та ініціативність.

2. Дистимічний. Характерні риси: низька контактність, замкнутість, небагатослівність, песимістичність, серйозність, висока моральність, пасивність, повільність, «відірваність від колективу».

3. Циклоїдний. Характерні риси подібні до гіпертимних рис у період «підйому», а у період «спаду» - до дистимічних рис, контактність також змінна.

4. Збудливий. Характерні риси: низька контактність, мовчазні, уповільнена реакція, похмурість, схильність до хамства і лайки, деспотичні і жорсткі, сумлінність, акуратність, запальність, схильні до приступів гніву.

5. Застрагаючий. Характерні риси: середня контактність, «занудливість», мовчазні, ставлять високі вимоги до себе, підозрілість, мстивість, ревнивість, самовпевненість.

6. Тривожний. Характерні риси: низька контактність, боязливість, невпевненість в собі, самокритичність, товариськість.

7. Педантичний. Характерні риси: середня контактність, занудливість, серйозність, сумлінність, акуратність, формалізм.

8. Емотивний. Характерні риси: низька контактність, вузьке коло друзів, відповідальність, альтруїзм та співчуття до інших, слізливість, крайня чутливість.

9. Демонстративний. Характерні риси: висока контактність, прагнення до лідерства, бажання уваги та схвалення іншими, поверховість почуттів, самовпевненість, цілеспрямованість, неординарність, егоїзм, непродуманість вчинків, провокація конфліктів.

10. Екзальтований. Характерні риси: висока контактність, балакучість, альтруїзм, співчуття, яскравість та щирість почуттів, надмірна вразливість, схильність до паніки.

11. Екстравертивний. Характерні риси: висока контактність, балакучість, готовність вислухати інших, пристрась до розваг, висока довіра до інших, необдуманість вчинків.

12. Інтровертивний. Характерні риси: дуже низька контактність, бідна міміка, відірваність від реальності, емоційна холодність, стриманість, обдуманість вчинків, наявність твердих переконань та принципів.

На основі даної класифікації А. Лічко запропонував свою, дещо спрощену, однак саме вона найчастіше використовується для виявлення акцентуацій характеру у підлітків. Відповідно до його класифікації, виділяють такі типи акцентуацій:

- Гіпертимний – рухливість, товариськість, схильність до бешкетування, непосидючість, позитивність.

- Циклоїдний – підвищена дратівливість, схильність до апатії, настрої періодично змінюється від піднесеного до пригніченого.

- Лабільний – непередбачувані, різкі зміни настрою.

- Астеноневротичний – підвищена підозрілість, капризність, дратівливість, швидка стомлюваність.

- Сенситивний – підвищена чутливість, сором'язливість, високі моральні вимоги до себе та інших, боязкі.

- Психастенічний – ранній інтелектуальний розвиток, схильність до самоаналізу, замкнутість.

- Шизоїдний – замкнутість, демонструють байдужість та відсутність інтересу до інших, позбавлені співчуття, почуття виявляють стримано.

- Епілептоїдний – жорстокі, владні, самолюбиві та егоїстичні.

- Істероїдний – егоцентризм, потреба в увазі до себе, демонстративність.

- Нестійкий – підвищена схильність та потяг до розваг, слабка сила волі.

- Конформний – бездумність, підпорядкування авторитетам, некритичність.

Акцентуації хоча і мають тенденцію виникати у період становлення характеру, тобто у підлітковий період, однак, відповідно до проведених досліджень, вони майже завжди згладжуються з дорослішанням.

Акцентуації характеру у підлітковому віці виникають під впливом різноманітних факторів, серед яких виділяють психологічні, соціальні та спадкові.

Розвиткові будь-якого типу акцентуацій можуть сприяти:

1) Відсутність можливості задовольнити базові потреби в любові, опіці, безпеці та спілкуванні;

2) Відсутність поняття про моральні та культурні норми.

3) Несформована мотиваційна сфера – відсутність стійких інтересів та цілей.

4) Неправильне уявлення про себе. Іншими словами – дисгармонійність Я-образу, що включає в себе комплекс неповноцінності, або ж навпаки завищену самооцінку та неадекватний рівень домагань.

5) Генетична схильність. Особливості функціонування нервової системи передаються дітям від батьків. Особливо це стосується гіпертичної, циклоїдної та шизоїдної акцентуацій. Тому якщо у батьків є акцентуована риса характеру, то висока ймовірність того, що вона виявиться і у дитини. Неправильне виховання та поведінка батьків здатні значною мірою посилити вродженні акцентуовані риси.

6) Спадкові ознаки. До таких ознак належать тип нервової системи та захворювання, що пов'язані з нею, фізичні вади особистості, спадкові та хронічні хвороби.

7) Когнітивна криза. При взаємодії підлітка з оточуючими можуть виникати зовнішні та внутрішні бар'єри в діяльності та спілкуванні, що здатні призвести до психологічних зривів.

8) Умови виховання. Акцентуація характеру у підлітковому віці може розвинути під впливом неправильних умов виховання, наприклад від безконтрольності з боку батьків, або ж навпаки, під впливом гіперопіки, жорстких стосунків, надмірних вимог і очікувань стосовно дитини тощо.

9) Перешкоди в діяльності. Ознаки акцентуації характеру у підлітків можуть проявлятися, коли їм доводиться зіткнутися з перешкодами у діяльності, що спрямована за задоволення особливо значущих потреб. Авторитарний стиль спілкування у школі, домінування методів примусу у навчанні є недопустимими, оскільки призводять до виникнення конфліктних ситуацій та провокують виникнення різних форм дезадаптивної поведінки у підлітків – нехтування нормами соціальної поведінки.

Слід виділити умови виховання як основний психологічний фактор, що впливає на формування тієї чи іншої акцентуації характеру. Так різні його прояви здатні викликати розвиток різних типів акцентуацій, а саме:

- Гіперопіка і контроль зі сторони батьків та викладачів. Сприяє розвитку та поглибленню психастенічної, сенситивної та астенічної акцентуацій;

- Недостатність опіки і уваги зі сторони батьків підвищує ризик розвитку істероїдних, нестійких та конформних рис особистості;

- Жорстке відношення, надмірна суворість та авторитарний стиль спілкування провокують посилення епілептоїдних рис;

- Підвищення вимоги до дитини призводять до виникнення психастенічної акцентуації характеру;

- Відсутність емоційного контакту може викликати посилення лабільних, сенситивних та астенічних рис;

- Надмірна увага до самопочуття і хронічні хвороби, що порушують нормальне функціонування особистості. Велику роль відіграють фізичну вади, дефекти зовнішності та захворювання нервової системи. Результатом можуть стати істероїдна або астено-невротична акцентуації;

- Серйозні конфлікти з однолітками в підлітковому віці, коли спілкування є найбільш значимим, можуть стати причиною розвитку конформної або шизоїдної акцентуацій характеру.

Висновки. Беручи до уваги усе вище сказане, можна зробити висновок, що на формування певного типу акцентуації характеру у підлітка впливають психологічні,

соціальні та спадкові фактори. Найбільшою мірою вплив чинять умови виховання та негармонійні відносини з оточуючими, зокрема з однолітками, так як у підлітковому віці саме ці відносини виносяться на передній план. Однак не варто забувати, що з віком дитина удосконалює вміння контролювати та адекватно виражати свої почуття та емоції, тому закономірним є той факт, що у процесі дорослішання акцентуації, що були присутні у дитинстві та у підлітковому віці, згладжуються. У випадку, якщо цього не сталося через постійний вплив негативних факторів, у дорослому віці загострені акцентуації можуть перерости у явні психопатії.

Список використаних джерел

1. Павелків Р. В. Загальна психологія: підручник для студентів вищ. навч. закл. / Р. В. Павелків. – К. : Кондор, 2002. – 506 с.
2. Леонгард К. Акцентуированные личности: пер. с нем. / К. Леонгард. – 2-е изд. – К. : Вищ. шк., 1989. – 375 с.
3. Ганнушкин П. Б. Клиника психопатий: их статистика, динамика, систематика. Некоторые общее содержание и данные / П. Б. Ганнушкин // Психология индивидуальных различий: под ред. Ю. Б. Гиппенрейтер, В. Я. Романова. – 3-е изд., перераб. и доп. – М. : АСТ: Астрель, 2008. – С. 455-493.
4. Личко А. Е. Психопатии и акцентуации характера у подростков / А. Е. Личко. – 2-е изд., перераб. и доп. – Л. : Медицина, 1993. – 318 с.

УДК 159.922.73:[159.953:37]

ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ МОТИВАЦІЇ СТАРШОКЛАСНИКІВ

Мисько Єлизавета, здобувач ОС «бакалавр»

спеціальності 053 «Психологія. Практична психологія», II курс, РДГУ

Керівник: Кулаков Р.С., канд.психол. наук, доцент

Постановка проблеми. Сучасний шаблон освіти в Україні виносить на перший план не просто навчання учня, а саме його особистість, як майбутнього активного діяча, що буде забезпечувати прогрес суспільства, розвиток і збереження життя на Землі. Центральною концепцією освіти стає розвиток цілісної особистості, яка є всебічно розвиненою та здатною до критичного мислення. Пріоритетність навчання надається соціально-мотиваційним факторам і загальнолюдським цінностям, забезпеченню активної пізнавальної діяльності учня. Старша шкільна ланка охоплює період ранньої юності, що є важливим етапом формування особистості. У цей час старшокласник будує себе сам, визначає свої цінності та інтереси, а також задумується про реалізацію себе у майбутньому. Через новоутворену соціальну позицію значущість учіння зростає, проявляється свідоме позитивне ставлення до навчання, формується нова мотиваційна структура. У зв'язку з цим особливій уваги набуває процес формування педагогами мотиваційної сфери особистості старшокласника. Тому важливим є переосмислення проблеми мотивації навчальної діяльності учнів старших класів з урахуванням домінуючих мотивів, які притаманні для цього віку.

Мета дослідження – охарактеризувати психолого-педагогічні особливості формування навчальної мотивації старшокласників.

Виклад основного матеріалу. Мотивація особистості відіграє важливу роль у побудові життєвих цілей і планів. Як стверджує Є. П. Ільїн: старшокласника традиційно прийнято розглядати як особу, що «стоїть на порозі» дорослого життя, сповненого планів та сподівань. Перспективу у часі, як план уявлень про майбутнє життя, автори розглядають як одну з центральних у старшому шкільному віці ступінь, що впливає на зміст та функціонування мотиваційної сфери особистості. Відповідно до цього змінюється і мотивація навчальної діяльності. Підлітки у виборі професії керуються тим, що подобається

З М І С Т

АПОСТОЛ М. ВЗАЄМОДІЯ ПСИХОЛОГА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ З БАТЬКАМИ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ.....	5
БАБАК А. ПСИХОЛОГІЧНА ГОТОВНІСТЬ ДИТИНИ ДО НАВЧАННЯ.....	8
БЕНДЮГ В. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПОВЕДІНКИ ПОДРУЖЖЯ В КОНФЛІКТІ.....	10
БЕНДЮГ В. ДОСЛІДЖЕННЯ ВПЛИВУ ТИПУ ТЕМПЕРАМЕНТУ НА ПОВЕДІНКУ ПОДРУЖЖЯ В КОНФЛІКТІ.....	13
БІЛЬ Ю. ЧИННИКИ АГРЕСИВНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	15
БОРТНІК М. ПСИХОЛОГІЧНІ ДЕТЕРМІНАНТИ ПРОЯВІВ ІНФАНТИЛІЗМУ У ПІДЛІТКОВОМУ ВІЦІ.....	17
ВАЛАГА О. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ Я-ОБРАЗУ В РАНЬОМУ ЮНАЦЬКОМУ ВІЦІ.....	20
ГРЕБІНЕВИЧ М. ВПЛИВ ЦІННІСНИХ ОРІЄНТАЦІЙ НА ПРОФЕСІЙНЕ САМОВИЗНАЧЕННЯ СТАРШОКЛАСНИКІВ.....	21
ГУЗЕЙ А. ПРОБЛЕМИ ПРОФЕСІЙНОГО СТАНОВЛЕННЯ МОЛОДОГО ФАХІВЦЯ ПСИХОЛОГІЧНОЇ СЛУЖБИ.....	24
ГУРИНЧУК А. ГЕНДЕРНІ ОСОБЛИВОСТІ ПРОЯВУ ЛІДЕРСТВА В ЮНАЦЬКОМУ ВІЦІ.....	28
ДАНИЛЯК К. ДОСЛІДЖЕННЯ ПСИХОЛОГІЧНИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ ФЕНОМЕНУ СТРАХУ У СУЧАСНІЙ НАУЦІ.....	30
ДВОРАК Д. ПСИХОЛОГІЧНА ПРОБЛЕМА БУЛІНГУ У ШКІЛЬНОМУ СЕРЕДОВИЩІ.....	32
ДЕМ'ЯНЮК В. ПРОБЛЕМИ АДАПТАЦІЇ ПРАЦІВНИКІВ ПСИХОЛОГІЧНОЇ СЛУЖБИ СИСТЕМИ ОСВІТИ ДО УМОВ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....	35
ДЕРЕЛО І. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ САМОПРЕЗЕНТАЦІЇ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ-ЖІНОК.....	39
ДЖЕДЖЕРА О. ВПЛИВ СТРЕСУ НА ПЕРЕЖИВАННЯ ЕМОЦІЙНИХ СТАНІВ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ COVID-19.....	41
ДЗЬОБА Ю. ПРИЧИНИ ТА ПРОЯВИ ЕМОЦІЙНОГО ВИГОРАННЯ ПІДЛІТКІВ.....	43
ЄФІМОВА М. МПСИХОЛОГІЧНІ ЗАХОДИ З ПРОФІЛАКТИКИ АГРЕСИВНОЇ ПОВЕДІНКИ ПІДЛІТКІВ.....	45
КИЛИМЧУК І. РОЛЬ ПСИХОЛОГІЧНОЇ СЛУЖБИ У ФОРМУВАННІ В УЧАСНИКІВ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ ТОЛЕРАНТНОГО СТАВЛЕННЯ ДО ДІТЕЙ З ОСОБЛИВИМИ ОСВІТНИМИ ПОТРЕБАМИ.....	49
КОБЕЦЬ Д. ТЕОРЕТИЧНИЙ АНАЛІЗ ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ МОТИВАЦІЇ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	52
КОВАЛЕЦЬ А. УЯВЛЕННЯ ЮНАЦТВА ПРО МАЙБУТНЬОГО ШЛЮБНОГО ПАРТНЕРА.....	55
КОВАЛЬЧУК Х. ОСОБЛИВОСТІ ЛІДЕРСЬКИХ ЯКОСТЕЙ СТУДЕНТІВ.....	57
КОЗЕНЮК М. ОСОБЛИВОСТІ ВИВЧЕННЯ ОСОБИСТІСНОЇ ГОТОВНОСТІ СТАРШОКЛАСНИКІВ ДО ВИБОРУ ПРОФЕСІЇ.....	58
КОНОНЧУК А. ЗДАТНІСТЬ ДО ЕМПАТІЇ ЯК СКЛАДОВА ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ПСИХОЛОГА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ.....	62
КОСТЮКОВИЧ І. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ САМООЦІНКИ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	65
КУЛАКЕВИЧ П. БАТЬКІВСТВО ТА МАТЕРИНСТВО ЯК СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНИЙ ФЕНОМЕН.....	69
ЛАТА І. ПСИХОЛОГІЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ФЕНОМЕНУ «ВИГНАНЦЯ» В ОСВІТНЬОМУ СЕРЕДОВИЩІ.....	72

МАРТЮЧЕНКО К. ПСИХОЛОГІЧНЕ БЛАГОПОЛУЧЧЯ ОСОБИСТОСТІ.....	74
МАРЧУК К. ПСИХОЛОГІЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ПРИЧИН БУЛІНГУ В НАВЧАЛЬНОМУ СЕРЕДОВИЩІ.....	77
МЕЛЬНИК Т. ПСИХОЛОГІЧНІ ЧИННИКИ АКЦЕНТУАЦІЇ ХАРАКТЕРУ У ПІДЛІТКІВ.....	78
МИСЬКО Є. ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ МОТИВАЦІЇ СТАРШОКЛАСНИКІВ.....	81
МИХАЙЛОВА Т. ШЛЯХИ ЗАПОБІГАННЯ ТА КОНСТРУКТИВНОГО РОЗВ'ЯЗАННЯ КОНФЛІКТІВ У ПІДЛІТКОВИХ КОЛЕКТИВАХ.....	83
МОВЧКО О. ПСИХОЛОГІЧНІ БАР'ЄРИ ПСИХОЛОГА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ У ВЗАЄМОДІЇ ІЗ ПЕДАГОГІЧНИМ КОЛЕКТИВОМ.....	86
НЕЧАЄВА Р. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПОСТТРАВМАТИЧНОГО СТРЕСОВОГО РОЗЛАДУ У ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ.....	89
НІКШИНА Д. ФОРМУВАННЯ ГУМАНІСТИЧНИХ ЦІННОСТЕЙ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ В ОСВІТНЬО-ВИХОВНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ.....	94
ОЛЕКСІЙЧУК З. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ВПЛИВУ МУЗИКИ НА ЕМОЦІЙНІ СТАНИ ШКОЛЯРІВ.....	97
ОМЕЛЬЧУК О. ТРАНСФОРМАЦІЯ КОНЦЕПТУ Я-ПСИХОЛОГ У СТРУКТУРІ САМОСВІДОМОСТІ СТУДЕНТІВ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ.....	101
ПИЛИШОК Т. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ МОТИВАЦІЇ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ФАХІВЦЯ.....	104
ПИСЬМЕННА В. ОСОБЛИВОСТІ САМОСТАВЛЕННЯ У НЕЗАДОВОЛЕНИХ ВЛАСНОЮ ЗОВНІШНІСТЮ ДІВЧАТ.....	105
ПОДЕЙКО Л. РОЗВИТОК ПРОФЕСІЙНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ МАЙБУТНІХ ПСИХОЛОГІВ.....	109
РАБОВИЧ І. ОСОБЛИВОСТІ ДІАГНОСТИКИ ПРОЯВІВ ДЕВІАНТНОЇ ПОВЕДІНКИ У ПІДЛІТКОВОМУ ВІЦІ.....	111
РАБОВИЧ І. ПСИХОЛОГІЧНИЙ ІНСТРУМЕНТАРІЙ У КОРЕКЦІЙНІЙ РОБОТІ З ПІДЛІТКАМИ, ЯКІ МАЮТЬ ПРОЯВИ ДЕВІАНТНОЇ ПОВЕДІНКИ.....	113
РОМАНОВИЧ І. ПОПЕРЕДЖЕННЯ СУЇЦИДАЛЬНИХ НАХИЛІВ СЕРЕД СТАРШОКЛАСНИКІВ.....	116
РОМАНЮК В. ПСИХОЛОГІЧНИЙ ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК МІЖ РОЗВИТКОМ ЕМОЦІЙНОЇ СФЕРИ ПІДЛІТКІВ І ЇХ СОЦІАЛЬНОГО СТАТУСУ В ГРУПІ.....	120
СОСОНЮК О. РОБОТА ПСИХОЛОГА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ ЩОДО РОЗВИТКУ ЕМПАТІЇ У ПІДЛІТКІВ.....	122
СТУПНИЦЬКА А., КОНОНЧУК А. ДОВІРА ЯК ОСНОВНА ФОНОВА ПЕРЕДУМОВА ВЗАЄМОДІЇ ВИКЛАДАЧА ТА СТУДЕНТІВ.....	125
СИРОТЮК А. ДЕПРЕСІЯ В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ COVID-19.....	129
ТКАЧ О. ПСИХОЛОГІЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ЯВИЩА СОЦІАЛЬНОГО ВИГНАННІ В НАВЧАЛЬНОМУ СЕРЕДОВИЩІ.....	135
ЧЕРНИЖ Я. ОСОБЛИВОСТІ ЕМОЦІЙНОГО ІНТЕЛЕКТУ ПІДЛІТКІВ З ДЕВІАНТНОЮ ПОВЕДІНКОЮ.....	137
ЧИЧУК Ю. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ СТРЕСОСТІЙКОСТІ СТУДЕНТСЬКОМУ ВІЦІ.....	140
ЧОРНОУС Я. ВПЛИВ ТРИВОЖНОСТІ НА НАВЧАЛЬНУ УСПІШНІСТЬ УЧНІВ....	142
ШЕПЕЛЬЧУК І. ЕМПІРИЧНЕ ВИВЧЕННЯ ОСОБЛИВОСТЕЙ СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНОЇ АДАПТАЦІЇ ДІТЕЙ 6-7 РОКІВ ДО УМОВ НУШ.....	144